YEDİ 24
TÜRKİYE'NİN İLK D[illegible]AKTÜEL HABER DERGİSİ
Sayı: 59
17 MAYIS 2021

SERGEN YÖNETTİ

Beşiktaş Şampiyon oldu

YEDİ 24 — TÜRKİYE'NİN İLK DİJİTAL AKTÜEL HABER DERGİSİ — Sayı: 59 — 17 MAYIS 2021

dosya

AŞIYI BULDULAR

VİCDANI KAYBETTİLER

dosya

Şimdiye kadar 3 milyon 300 binden fazla ölüme neden olan Korona salgınını önlemenin tek yolu insanları aşılamaktan geçiyor.

Ne var ki bir türlü yeterli sayıda aşı üretilemiyor. Böyle bir tablo karşısında tek çözüm var: Aşının formülünü dünyayla paylaşmak...

Ama aşıyı bulan firmalar buna bir türlü yanaşmıyorlar. Örneğin, Biontech-Pfizer firmasının yetkilisi, "Aşının patent haklarının devri pek iyi bir fikir değil" dedi.

Bu yetkilinin anlayışına göre iyi fikir nedir acaba? Her gün binlerce kişinin dünyadan göç etmesi mi? Yakınlarını kaybedenlerin morgların önünde atbikları acı çığlıklar mı? Mezarlıklar bitkin tıklım dolduğu için açılan cukurlarda toplu definler yapılması mı? Krematoryumların 24 saat calışmasına karşın ölenleri yakmaya yetişememesi mi? Ekonomik hayatın coğu yerde durma noktasına gelmesi, işsizliğin, yoksulluğun, açlığın, sefaletin artması mı? Okulların kapalı kalması, cocukların eğitimden yoksun kalması mı? Milyarlarca insanın sokağa cıkmaktan korkup evlerinde adeta hapis yaşaması mı? Zengin ülkeler aşıya ulaşıp pacalarını bir sekilde kurtarırken yoksul ülkelerin büyük bir caresizlik içinde beklemesi mi?

dosya

" Şimdi bunun meyvelerini topluyoruz"

Aşı üreten firmalar, "Biz aşıyı bulmak için dünyanın masrafını yaptık. Şimdi bunun meyvelerini topluyoruz" benciliğiyle hareket edemezler. Aynı şekilde, uluslararası kuruluşlar da yasanan facilaya artık seyirci kalamazlar. Korona aşılarının formülü derhâl gerekli firmalardan zorla alınmalı ve tüm insanlığın hizmetine sunulmalıdır. Söz konusu firmaların herhangi bir mağduriyeti olamaz. Şimdiye kadar fahiş fiyatlarla sattıkları aşılardan milyarlarca dolar kazandılar zaten. (Biontech-Pfizer'in sadece son üç ayda asıdan 3,5 milyar dolar gelir elde ettiği açıklandı. Ayrıca henüz üretmediği aşılar için de milyarlarca dolarlık anlaşmalar yaptı bu firma.)

Son zamanlarda Korona aşısının yan etkilerinin neler olduğu tartışılıyor ya... Kim bilir, belki de en önemli yan etkileri, bulaşıcılarına vicdanlarını kaybettirmesi ve para hırsıyla gözlerini karartırmasıdır.

Aylar önce yazdığım bir yazıda da söz etmiştim...

Korona asısının bulan bilim insanlarına, 1950'li yılların basında cocuk felci asısını bularak milyonlarca kişinin ölmesini ve sakat kalmasını önleyen Dr. Salk'ın hayatını mutlaka okutmak gerekir. Aylar önce yazdığım bir yazıda da söz etmiştim:

Bulusunun patentini milyarlarca dolara satması mümkünken bunu yapmayan, asısını hicbir karşılık beklemeden insanlığın hizmetine sunan Dr. Salk, "Neden böyle davranıyorsunuz, cok büyük paralar kazanabilirdiniz" sorusunu yöneltenlere gazeteciye su umutulmaz yanıtı vermis: "Asıyı insanlara yardım etmek, ölümü ve acıları ortadan kaldırmak için buldum. Bunun hazırı yeter bana. Güneşe patent alınır mı? Onun gibi asıya da patent alınamaz."

Evet, asıyı bulmak önemlidir, ama konuya insani değerler cercevesinde yaklasmak herhalde bundan cok daha önemlidir. Korona asısını bulan bilim insanları, her aksam haberlerde o gün Koronadan ölenlerin sayısını öğrendiklerinde ne düşünüyor, ne hissediyorlardır? Merak ettim doğrusu.

gündem

TEK ÇÖZÜM YOLU VAR

analiz

MAYMUNLAR VE İNSANLAR...

İnsanın dostu yoktur, mutluluğuna ortak olmak isteyenler vardır.

Napolyon

analiz

İngiliz yayın kuruluşu The İndependent ilginç bir haber yayımladı geçenlerde.

ABD'deki Purdue Üniversitesi'nden Antropolog Brandi Wren ve cálısmın yaptığı araştırmaya göre; Güney Afrika'da yaşayan yabani maymunlar, bulaşıcı bir hastalığa yakalandıklarında diğer maymunlarla temastan kaçınıyor, sosyal mesafeye azami özen gösteriyorlarmış.

Söz konusu araştırma, saygın bilim dergisi Plos One'da da yayımlanmış ve büyük ilgi görmüş.

Her akşam televizyonda, gözlice açılışı akabinil ve okey oynatılan kahvehaneleri, villalarda, teknelerde düzenlenen partileri, tıklım tıklım dolu sokakları izlediğce o yabani maymunlara sevgi ve saygı dolu bir selam gönderiyorum her defasında.

Tabii, sosyal mesafeyi ihmal etmeyerek!

Filistin-İsrail sorunu nasıl çözülür? Bölgede kalıcı bir barış nasıl sağlanır? Bu sorulara yanıt vermeden önce sunları bilmek gerekiyor

Bugünkü Filistin ve İsrail'e ait topraklarda geçmişte vadece Filistinliler yaşıyordu.

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından İngiltere, ugradı altındaki Filistin'e mülteci Yahudileri getirip yerleştirdi.

İkinci Dünya Savaşı sırasında da Nazilerin zulmünden kaçan Yahudiler bu topraklara geldi.

Filistin topraklarına yönelik Yahudi göçü savaştan sonra da yoğun şekilde sürdü.

Yahudiler, 1948'de Filistin topraklarında İsrail devletini kurduklarını açıkladılar.

O tarihten bu yana bölgede catısmalar, savaşlar hic eksik olmadı.

Sonuçta ne Filistin ne İsrail rahat ütüü gördü.

İsrail, ABD'den aldığı destekle guvvasi davranıyor. Filistin ise, Müslüman devletlerden yeterli desteği alamadığı için kendini savunmakta zorlak çekiyor, ağır kayıplar veriyor.

Şimdi gelelim yukarıdaki sorulara yanıtına: İsrail, 73 yıldır Filistinlilere dış cihâtcılarmış, onlara olabiliyi topraklara el koymaya ağrıyaşar ama ideoloji sonucu bir türlü atamıyor. Çünkü hakuatan! Çünkü dağdan gelip bağdatları kovma peşindeler!

Aynı politikayı sürdürmekte kaldıkları sürecin yıllarda da sonuna çözüm getirmeleri mümkün değil. İsrail'in yapması gereken tek şey var: Filistin devletini tanımak ve onunla mutuya olanaşı adil bir çözümde anlaşmak.

Bu koşullar üzerinde bile cok zahiti kaviz. Zaten dini inancımızı gereği de budur' duyla gözlere yönelmiçe, aslı yerleşim yerlerini bombalarla, füzelerle, roketlerle vurduğu, insanları acımasızca katlettiğe sonra gözlerini kaçırmakiyor, gelecek kuşaklara kötü izlerden çıkamayacağı bir mirasa başınıyor.

Tabii, sorunun bu hale gelmesinde, Ortadoğu'ya İsrail yönetiminin de büyük payı var.

Müslüman ülkeleri İsrail'e karşı kısmen bir tutum sergilemeye devrel, sorunu uluslararası kuruluşlara götürmeye ve uzunvadan taşımak ve Filistinlilere insani yardımlarda bulunmak bunlar arasında sayılabilir.

yorum

Tümgeneral Doc. Dr. Güray Alpar (SDE Başkanı) yazdı

Orta Doğuda Bunalımdan Barış ve Huzura Giden Yol: Bakış Açısını Değiştirmek

yorum

Tümgeneral Doc. Dr. Güray Alpar (SDE Başkanı) yazdı

Tarihi bilmeyenler onu yeniden yaşıyorlar. Evet, bir kez daha Orta Doğu'da ateş çemberi içerisinde kaldı. Bu sefer, Irak'ın kuzeyinde, Kuzey Irak'ta, Türkiye'nin Suudi Arabistan'la birlikte hareket ederek bölgesinde cehrevi değişiyor. Bu üç ülke arasında ortak paydalar, ittifak eğilimleri ve kaygılar, Doğu Karabağ'ın Bakü'ye ait olduğu konusunda dayanışmalarıdır.

İran'ın yöneticilerinin tarihi, dini ve kültürel gerçekleri bir kenara bırakarak, bölge dışındaki güçlerin planlarının oyuncularının bir parçası haline gelmesi bu ülkeye bir şey kazandırmadığı gibi giderek her geçen gün ülkeyi daha büyük sorunlarla görüştürüyor. Ayrı bunun Ortadoğu ve çevresinde; Yemen'deki Ermenistan gibi bireçok ülke için de geçerli. Kendi gerçeklerine göre değil de yaratılan bir travma ile bunlardan medyalarının bir parçası olan bazı devletler, Psikiyatrist Gustav Jung'un sentezlemelerinde vurguladığı gibi kendi rüyalarını bile görmeye hale gelliyor.

Bu devletlerden yöneticilerinin, "bunca yıl sonra elimizde ne var" diye sormaları ve "Pirus Zaferi" kavramını hatırlamaları gerekiyor. Her iki dünya savaşında da galipler arasında yer almasına rağmen İngiltere, süper güç olma konumlarını kaybetmişti. Yale Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Tarihi Profesörü, Paul Kennedy bu galibiyetleri "kazandığını sanırken kaybedenler" anlamında, "Pirus Zaferi" olarak nitelendi. Bu bakış açısından yıllardır oyun oynayanlar kaybediyor. Pirus (MÖ 318-MÖ 272), hikaye-

yorum

Tümgeneral Doc. Dr. Güray Alpar (SDE Başkanı) yazdı

Sorunların çözülemediği durumlarda bakış açısını tekrar gözden geçirmek gerekiyor. Bakış açısını değiştirmek, dünyayı algılama alışkanlıklarını değiştirmek, aynı olayda farklı seçeneklere açık olmaktır.

Tarihi bilmeyenler onu yeniden yaşıyorlar. Evet, bir kez daha Orta Doğu'da ateş çemberi içerisinde kaldı. Bu sefer, Irak'ın kuzeyinde, Kuzey Irak'ta, Türkiye'nin Suudi Arabistan'la birlikte hareket ederek bölgesinde cehrevi değişiyor. Bu üç ülke arasında ortak paydalar, ittifak eğilimleri ve kaygılar, Doğu Karabağ'ın Bakü'ye ait olduğu konusunda dayanışmalarıdır.

İran'ın yöneticilerinin tarihi, dini ve kültürel gerçekleri bir kenara bırakarak, bölge dışındaki güçlerin planlarının oyuncularının bir parçası haline gelmesi bu ülkeye bir şey kazandırmadığı gibi giderek her geçen gün ülkeyi daha büyük sorunlarla görüştürüyor. Ayrı bunun Ortadoğu ve çevresinde; Yemen'deki Ermenistan gibi bireçok ülke için de geçerli. Kendi gerçeklerine göre değil de yaratılan bir travma ile bunlardan medyalarının bir parçası olan bazı devletler, Psikiyatrist Gustav Jung'un sentezlemelerinde vurguladığı gibi kendi rüyalarını bile görmeye hale gelliyor.

Bu devletlerden yöneticilerinin, "bunca yıl sonra elimizde ne var" diye sormaları ve "Pirus Zaferi" kavramını hatırlamaları gerekiyor. Her iki dünya savaşında da galipler arasında yer almasına rağmen İngiltere, süper güç olma konumlarını kaybetmişti. Yale Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Tarihi Profesörü, Paul Kennedy bu galibiyetleri "kazandığını sanırken kaybedenler" anlamında, "Pirus Zaferi" olarak nitelendi. Bu bakış açısından yıllardır oyun oynayanlar kaybediyor. Pirus (MÖ 318-MÖ 272), hikaye-

yorum

Tümgeneral Doc. Dr. Güray Alpar (SDE Başkanı) yazdı

Eski İran Cumhurbaşkanı Haşimi Rafsancani, 2002 yılındaki Tahran Cuma Hutbesinde: "Eğer İran Ordusu olmasaydı, Amerikalılar Afgan bataklığında boğulup gidecekti." demişti. İran Cumhurbaşkanı Yardımcısı Ali Abtahi'nin 15 Ocak 2004 tarihinde: "Eğer İran olmasaydı Kabil ve Bağdat bu kadar kolay düşmezdi" şeklinde beyanat verdi. Irak yöneticilerine birkaç ardına ABD'ye yardımcı olduklarını gururla beyan etmeleri bitmedi. Eski Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi de 2010 yılında yayınlanan hatıralarında "Biz olmasaydık ne ABD ne de İngiltere, Irak'ı işgal edebilirdi. Yoksa biz acık." diyordu. Yine İran da Cumhurbaşkanlığı yapmış Ahmedinejad da "Biz Afganistan ve Irak'ın işgal edilmesinde Amerikalıların yardımcı oldu" demişti.

İran, Ermenistan'ın Azerbaycan'ın Karabağ daki topraklarına işgali karşısında da sessiz kalmıştı. Azerbaycan işgal altındaki topraklarını kurtarırken, İran'ın bunu destek olmamasının başlıca gösteren İranlı bir akademisyen şöyle diyordu: "İran, tarihi ve coğrafyadan kopuk bir şekilde bir arka hapsolmuş bulunmaktadır. Bölgesel güç olmaya yönelik bir hedef gütmüyor. Cumhurbaşkanı Ruhani tüm İranlıların yaşadıkları bölgeye gelmesi bu ülkeye bir şey kazandırmadığı gibi giderek her geçen gün ülkeyi daha büyük sorunlarla görüştürüyor. Ayrı bunun Ortadoğu ve çevresinde; Yemen'deki Ermenistan gibi bireçok ülke için de geçerli. Kendi gerçeklerine göre değil de yaratılan bir travma ile bunlardan medyalarının bir parçası olan bazı devletler, Psikiyatrist Gustav Jung'un sentezlemelerinde vurguladığı gibi kendi rüyalarını bile görmeye hale gelliyor.

Bu devletlerden yöneticilerinin, "bunca yıl sonra elimizde ne var" diye sormaları ve "Pirus Zaferi" kavramını hatırlamaları gerekiyor. Her iki dünya savaşında da galipler arasında yer almasına rağmen İngiltere, süper güç olma konumlarını kaybetmişti. Yale Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Tarihi Profesörü, Paul Kennedy bu galibiyetleri "kazandığını sanırken kaybedenler" anlamında, "Pirus Zaferi" olarak nitelendi. Bu bakış açısından yıllardır oyun oynayanlar kaybediyor. Pirus (MÖ 318-MÖ 272), hikaye-

yorum

Tümgeneral Doc. Dr. Güray Alpar (SDE Başkanı) yazdı

Bölge halkları ve ülkeleri dı olabilirse, dü barışına hizm edecek büyü bir güç ortay çıkar" şeklin açıklaması, eğer samimiy taşıyora, geç katmasına rağmen bir paradigma ve bakış açısı değişikliğine işaret ediyor.

der'in ölümünden sonra, bugünkü Yunanistan'ın Mora Yarımadası kuzeyindeki Epir Bölgesinde (Günümüzde Arnavutlukların coğunlukta olduğu) bir krallık kurmuştu. MÖ 280 yılında Roma'ya saldırdı ve kazandı. Ancak kendisinin kaypları da çok fazlaydı. Zaferini kutlamaya gelenlere söyle demişti: Böyle bir zafer daha kazanırsak bitiriz.

Artık bu bölgelerin gerçek sahipleri kimin kendi hâkimiyetini yarattı zannını. Paradigma, değerler dizisi ve genel anlamı ile "dünya bakışı" anlamına gelir. Ortadoğu ve civarında kısa vadeler bir paradigma değişimi yaşatacak emlekteliktir bir birikimin olup olmadığı zannını anlamlıdır. Ancak görünürde değişime yönelik kavvetli emareler var.

Bazı gelişmeleri anlamlandırmamızda zannını çekerken, acaba bazıları bu gelişmeleri kendilerini sınırlı bir süre destekleyecekmiydi, bir oyun olduğunu anlıyorlar mı? Bunu anlıklı bilmiyorum, ancak eski İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad'ın, daha önceki açıklamalarının tersine, "İran, Türkiye ve Suudi Arabistan birlik içinde hareket edeme bölgesinin cehrevi değişir. Bu üç ülke arasında ortak paydalar, ittifak eğilimleri kaygılar, Doğu Karabağ'ın Bakü'ye ait olduğu konusunda dayanışmalarıdır. Bu açıklamalar, bölgenin kültürel dermâliğinin bulunduğunu ispatlar yetkiye.

Yaşanan acılara rağmen, bu gelişmeler ve Ortadoğu ve çevresinin barış getirme zannını. Bu anlamı, ve çevresinde yaşanan gelişmeler, eğer samimiyse ve Ortadoğu'da kabul gösterilmiş bu gelişmeler ile kabul gösterilmiş, bunlar ne ise bölü bırsa tutulacak. Kısacası, bakış açısının bırsa değiştirebilmek, kısı bile ne güzeldiler gelecek başarısı.

HAFTANIN NOSTALJİSİ

Adana Demirspor 26 YIL SONRA Süper Ligde

Adana Demirspor, şampiyonluğa Samet Aybaba'nın teknik direktörlüğünde ulaştı. Aybaba, Demir Spor 26 sene önce Süper Lig'e veda ettiği sezonda da Lacivert Mavili takımı çalıştırıyordu.

Türkiye'nin köklü kulüplerinden Adana Demirspor'un 1954 Türkiye ve Sampiyonluğu da ve Cukurova rincisi olarak katıdığı rallerde şampiyon olm başarmıştı.

Yedi24 DERGİ
Aktüel Haber Dergisi

Yayıncı
Medyamen İletişim ve Danışmanlık Hizmetleri

Yayın Yönetmeni
Fatin Dağıstanlı

Görsel Yönetmen
Bülent ATAK

Reklam ve Rezarvasyon
Çağatay Kaçman
(Sosyal Medya Uzmanı)

Yayın Türü
Ulusal, Süreli, haftalık

Web / Dijital Yayın
yedi24dergi.com

Sosyal Medya
www.yedi24.com
Twiter @yedi24dergi
İnstagram yedi24dergi
Facebook yedi24dergi
yedi24dergi@gmail.com

7/24 Dergi, T.C. yasalarına uygun olarak yayınlanmaktadır. Yayımlanan tüm materyallerin her hakkı saklıdır ve sorumluluğu eser sahiplerine aittir. İzin alınarak ya da kaynak gösterilerek kullanılabilir. 7/24 Dergi, basın meslek ilkelerine uymaya söz vermiştir.

Kandan beslenenlere "Medeni" diyorlar!

ABD Başkanı Joe Biden'a göre İsrail'in kendisini savunma hakkı var! Yani, Gazze katliamına tam destek veriyor. Bu "Süper Medeni!" Batı kafasına göre "Filistin halkının vatanını savunma hakkı yok!"

İşgalci olan İsrail…

Yıllardır her defasında ilk saldırıları başlatan yine İsrail…

İsrail terör devletinin son saldırısı da öyle oldu: Ramazan'ın son Cuma'sından itibaren İsrail barbarlığı Mescid-i Aksa'ya saldırıyla başlamıştı.

Bütün bu gerçeklere rağmen…

ABD'ye göre suçlu: Filistinlilerin attığı roketler!

İsrail'in; bebek, çocuk, genç, yaşlı, kadın, erkek tüm masumları sistemli bir biçimde kasten katletmesine karşılık…

Filistin'in yalınkat roketlerle cevap vermesi "büyük bir suç" teşkil ediyor!

★

Haçlı Siyonist devletlerini yönetenler, aynen fanatik Yahudiler gibi- Filistin'deki masum Müslümanlar öldürüldükçe sevinç çığlıkları atıyorlar.

Filistin halkı hunharca katledilirken, alenen soykırıma uğrarken; en başta ABD ve AB olmak üzere Batılı devletler İsrail'e sınırsız destek veriyor.

İşte Türkiye'deki Amerikancı ve AB'ci malum kesimlerin baş tacı yaptığı, toz kondurmadığı Batı Medeniyetinin gerçek yüzü budur.

Müslümanları/masumları katletmek, Batılıların devlet politikasıdır.

"İnsan hakları…

Din, vicdan ve ibadet hürriyeti…

Temel özgürlükler…

Demokrasi vesaire…"

Mevzubahis olan Müslümanlar ise veya Filistinlilerse bunların hiçbiri ama hiçbiri söz konusu dahi olamaz, olmaz!

Yani, bu kavramların aslında hepsi göz boyamadan, kandırmacadan, palavradan ibarettir.

★

Ankara'yı ısrarla Washington'a, Tel Aviv'e ve Brüksel'e (NATO) yamamak yahut eklemlemek için büyük çaba sarf eden şer odakları var, içeride…

Bu Batıcı işbirlikçilerin bürokrasiden, siyasete, finanstan, medyaya kadar "açık veya gizli" görevli kadroları var.

Bu kadroları arka plandan yöneten de Büyük Sermaye'dir, dışarıdan kumandalı burjuvazi sınıfıdır.

AŞIYI BULDULAR

VİCDANI KAYBETTİLER

Şimdiye kadar 3 milyon 300 binden fazla ölüme neden olan Korona salgınını önlemenin tek yolu insanları aşılamaktan geçiyor.

Ne var ki bir türlü yeterli sayıda aşı üretilemiyor. Böyle bir tablo karşısında tek çözüm var: Aşının formülünü dünyayla paylaşmak...

Ama aşıyı bulan firmalar buna bir türlü yanaşmıyorlar. Örneğin, Biontech-Pfizer firmasının yetkilisi, "Aşının patent haklarının devri pek iyi bir fikir değil" dedi.

Bu yetkilinin anlayışına göre iyi fikir nedir acaba? Her gün binlerce kişinin dünyadan göç etmesi mi? Yakınlarını kaybedenlerin morgların önünde attıkları acı çığlıklar mı? Mezarlıklar tıklım tıklım dolduğu için açılan çukurlarda toplu definler yapılması mı? Krematoryumların 24 saat çalışmasına karşın ölenleri yakmaya yetişememesi mi? Ekonomik hayatın çoğu yerde durma noktasına gelmesi, işsizliğin, yoksulluğun, açlığın, sefaletin artması mı? Okulların kapalı kalması, çocukların eğitimden yoksun kalması mı?
Milyarlarca insanın sokağa çıkmaktan korkup evlerinde adeta hapis yaşaması mı? Zengin ülkeler aşıya ulaşıp paçalarını bir şekilde kurtarırken yoksul ülkelerin büyük bir çaresizlik içinde beklemesi mi?

“ Şimdi bunun meyvelerini topluyoruz”

Aşı üreten firmalar, “Biz aşıyı bulmak için dünyanın masrafını yaptık. Şimdi bunun meyvelerini topluyoruz” bencilliğiyle hareket edemezler.
Aynı şekilde, uluslararası kuruluşlar da yaşanan faciaya artık seyirci kalamazlar.
Korona aşılarının formülü gerekirse ilgili firmalardan zorla alınmalı ve tüm insanlığın hizmetine sunulmalıdır. Söz konusu firmaların herhangi bir mağduriyeti olamaz. Şimdiye kadar fahiş fiyatlarla sattıkları aşılardan milyarlarca dolar kazandılar zaten. (Biontech-Pfizer’in sadece son üç ayda aşıdan 3.5 milyar dolar gelir elde ettiği açıklandı. Ayrıca henüz üretmediği aşılar için de milyarlarca dolarlık anlaşmalar yaptı bu firma.)

Son zamanlarda Korona aşısının yan etkilerinin neler olduğu tartışılıyor ya... Kim bilir, belki de en önemli yan etkileri, buluşçularına vicdanlarını kaybettirmesi ve para hırsıyla gözlerini kararttırmasıdır.

Aylar önce yazdığım bir yazıda da söz etmiştim...

Korona aşısını bulan bilim insanlarına, 1950’li yılların başında çocuk felci aşısını bularak milyonlarca kişinin ölmesini ve sakat kalmasını önleyen Dr. Salk’ın hayatını mutlaka okutmak gerekir.
Aylar önce yazdığım bir yazıda da söz etmiştim:
Buluşunun patentini milyarlarca dolara satması mümkünken bunu yapmayan, aşısını hiçbir karşılık beklemeden insanlığın hizmetine sunan Dr. Salk, “Neden böyle davrandınız, çok büyük paralar kazanabilirdiniz” sorusunu yönelten gazeteciye şu unutulmaz yanıtı vermiş:
“Aşıyı insanlara yardım etmek, ölümü ve acıları ortadan kaldırmak için buldum. Bunun huzuru yeter bana. Güneşe patent alınır mı? Onun gibi aşıya da patent alınamaz.”
Evet, aşıyı bulmak önemlidir, ama konuya insani değerler çerçevesinde yaklaşmak herhalde bundan çok daha önemlidir.
Korona aşısını bulan bilim insanları, her akşam haberlerde o gün Koronadan ölenlerin sayısını öğrendiklerinde ne düşünüyor, ne hissediyorlardır?
Merak ettim doğrusu.

TEK ÇÖZÜM YOLU VAR

Filistin-İsrail sorunu nasıl çözülür? Bölgede kalıcı bir barış nasıl sağlanır? Bu sorulara yanıt vermeden önce şunları bilmek gerekiyor:

Bugünkü Filistin ve İsrail'e ait topraklarda geçmişte sadece Filistinliler yaşıyordu.

Birinci Dünya Savaşı'nın ardından İngiltere, işgali altındaki Filistin'e mülteci Yahudileri getirip yerleştirdi.

İkinci Dünya Savaşı sırasında da Nazilerin zulmünden kaçan Yahudiler bu topraklara geldi.

Filistin topraklarına yönelik Yahudi göçü savaştan sonra da yoğun şekilde sürdü.

Yahudiler, 1948'de Filistin topraklarında İsrail devletini kurduklarını açıkladılar.

O tarihten bu yana bölgede çatışmalar, savaşlar hiç eksik olmadı.

Sonuçta ne Filistin ne İsrail rahat yüzü gördü.

İsrail, ABD'den aldığı destekle pervasız davranıyor. Filistin ise, Müslüman devletlerden yeterli desteği alamadığı için kendini savunmakta zorluk çekiyor, ağır kayıplar veriyor.

Şimdi gelelim yukarıdaki soruların yanıtına: İsrail, 73 yıldır Filistinlilere diz çöktürmeye, onların elindeki topraklara el koymaya uğraşıyor ama istediği sonucu bir türlü alamıyor. Çünkü haksızlar! Çünkü dağdan gelip bağdakini kovma peşindeler!

Aynı politikayı sürdürmeleri halinde önümüzdeki yıllarda da soruna çözüm getirmeleri mümkün değil. İsrail'in yapması gereken tek şey var: Filistin devletini tanımak ve onunla masaya oturup adil bir çözümde anlaşmak.

"Bu topraklar üzerinde tek söz sahibi benim. Zaten dini inancımızın gereği de budur" deyip şiddete yöneldikçe, sivil yerleşim yerlerini bombalarla, füzelerle, roketlerle vurdukça, insanları acımasızca katlettikçe sorun giderek kangrenleşiyor, gelecek kuşakların bile içinden çıkamayacağı bir noktaya taşınıyor.

Tabii, sorunun bu hale gelmesinde, Ortadoğu'yu İsrail yardımıyla kendine göre düzenlemeye çalışan ABD'nin tutumuyla, bir türlü etkili olamayan Birleşmiş Milletler'in büyük payı olduğunu da bilmeliyiz.

PEKİ, TÜRKİYE NE YAPABİLİR?

Bizim tek başımıza sorunu çözme gücümüz yok ne yazık ki. Yapabileceğimiz şeyler sınırlıdır:

Müslüman ülkeleri İsrail'e karşı kararlı bir tutum sergilemeye davet, sorunu uluslararası kuruluşların gündemine bıkıp usanmadan taşımak ve Filistinlilere insani yardımlarda bulunmak bunlar arasında sayılabilir.

MAYMUNLAR VE İNSANLAR...

İngiliz yayın kuruluşu The İndependent ilginç bir haber yayımladı geçenlerde.

ABD'deki Purdue Üniversitesi'nden Antropolog Brandi Wren ve ekibinin yaptığı araştırmaya göre; Güney Afrika'da yaşayan yabani maymunlar, bulaşıcı bir hastalığa yakalandıklarında diğer maymunlarla temastan kaçınıyor, sosyal mesafeye azami özen gösteriyorlarmış.

Söz konusu araştırma, saygın bilim dergisi Plos One'da da yayımlanmış ve büyük ilgi görmüş.

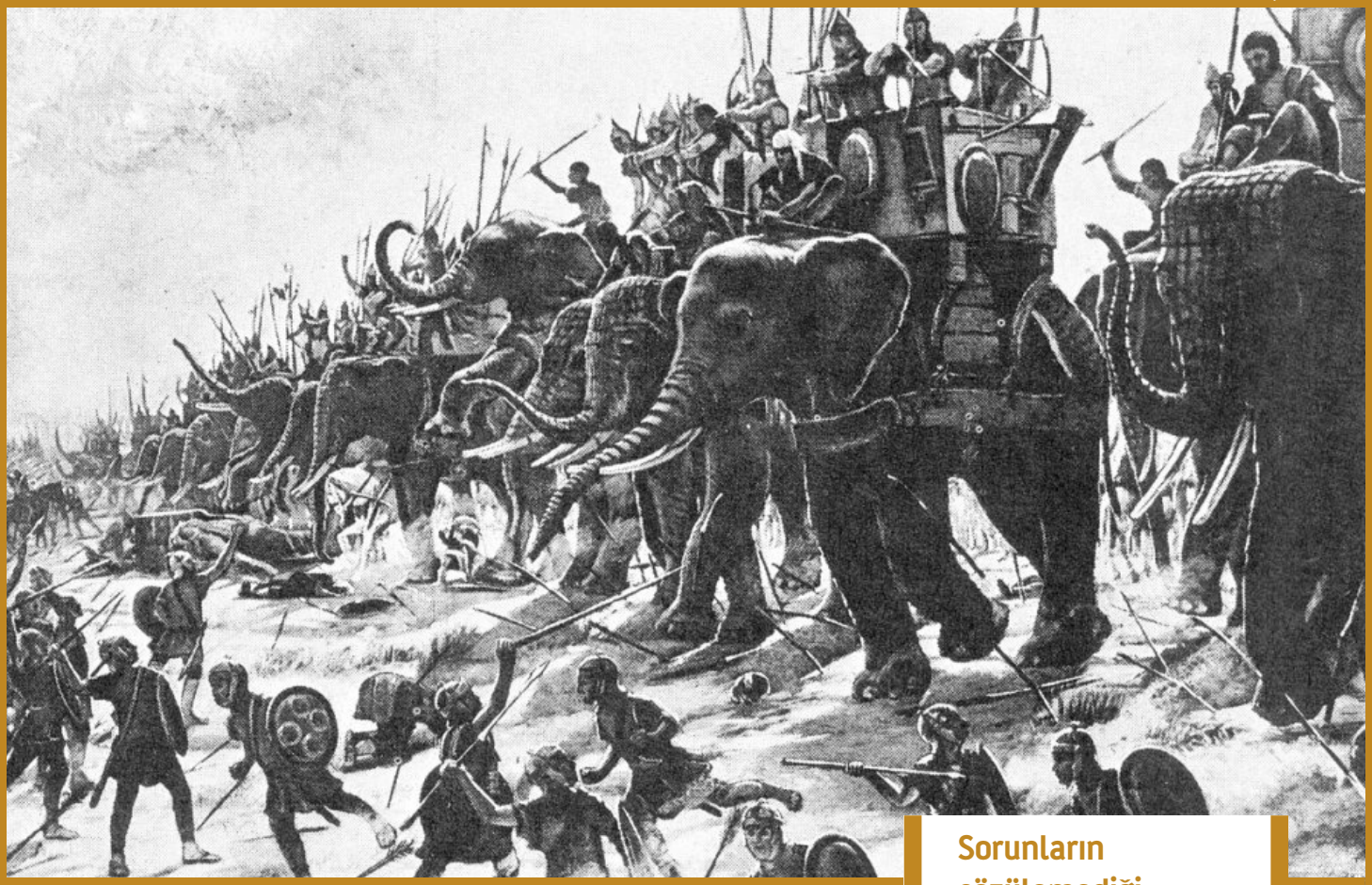
Her akşam televizyonda, gizlice açılıp iskambil ve okey oynatılan kahvehaneleri, villalarda, teknelerde düzenlenen partileri, tıklım tıklım dolu sokakları izledikçe o yabani maymunlara sevgi ve saygı dolu bir selam gönderiyorum her defasında.

Tabii, sosyal mesafeyi ihmal etmeyerek!

Orta Doğuda Bunalımdan Barış ve Huzura Giden Yol:

Bakış Açısını Değiştirmek

Tarihi bilmeyenler onu yeniden yaşarmış! En iyi beş Roma İmparatorundan birisi olarak kabul edilen Hadrianus (MS 117-MS 138), bir zamanlar Suriye Valisi olarak da görev yapmıştı. İmparatorluk bölgesini gezen ve iyi tanıyan bir imparatordu. Hadrianus'un saltanatı sıkıntılı başlamış, şanlı bir şekilde devam etmiş ancak trajik bir sonla bitmişti. MS 2. Yüzyılda Roma, dört kez Mezopotamya'yı işgal etti ancak her seferinde başarısız olarak tekrar bırakmak zorunda kaldı. Hadrianus, Mezopotamya ve Suriye gibi bölgelerin uzak ve savunulmasının çok güç olduğunu anladığından, stratejik ve akıllıca bir kararla buralardan kuvvetlerini geri çekmişti. Bugün ise aynı bölgelere saplanan ABD, bu bölgelerden bir türlü çıkamıyor, çıkması da zor gibi. Büyük güçler böyle çöküyor.

Bakış açısı; Herhangi bir olay karşısında, sahip olunan dünya görüşü, ruh hali ve bulunulan yere göre algılama ve idrak etme biçimidir. Ancak bazen soruna yol açan da mevcut bakış açısıdır. Ortadoğu'nun içinde bulunduğu durum göz önüne alındığında, mevcut bakış açısının bölgeye barış ve huzur getirmenin çok uzağında olduğu açıkça görülüyor.

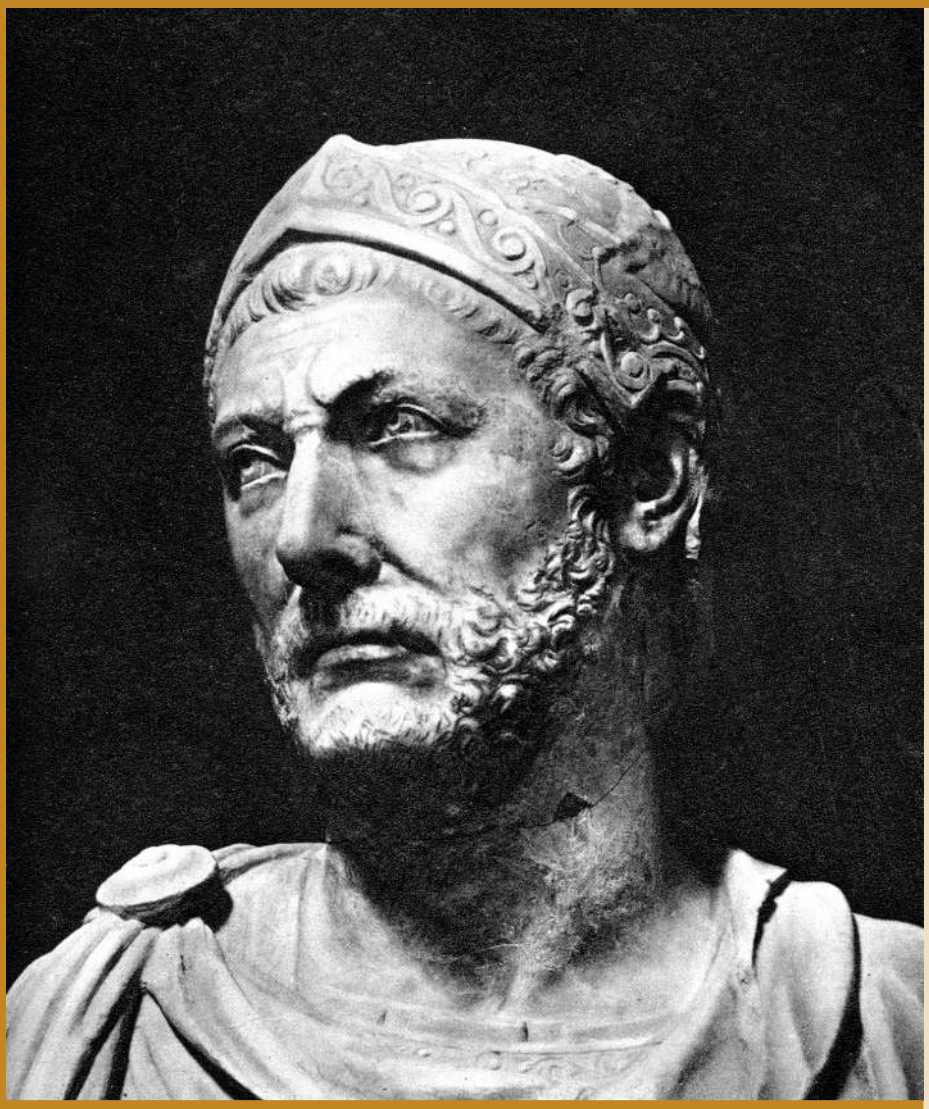
Kartacalı Hannibal (MÖ 283- MÖ 183), yeteneği bütün dünyaca bilinen tüm zamanların en büyük askeri dehalarından ve "Stratejinin Babası" olarak kabul edilen yetenekli bir komutandı. Roma'yı ele geçirmek için giderken "Ya yeni bir yol bulacağız ya da onu kendimiz yapacağız." diyordu. Bu azimle Alp Dağlarını geçmeyi başardı, ardından MÖ 218 yılında Romalıları ardı ardına yenilgiye uğrattı. Ancak onu da yenen çıkacaktı: Romalı General Scipio. Hannibal, Scipio'nun ordusuna karşı ön safa filleri koyarak saldırdı ancak Scipio bekleneni yapmayarak, değişik bir bakış açısıyla fillere karşı bir direnç oluşturmadı. Sıraları kendiliğinden açarak onların aralarından geçmesini sağladı ve Hannibal'in ordusunu yenilgiye uğrattı.

Sorunların çözülemediği durumlarda bakış açısını tekrar gözden geçirmek gerekiyor. Bakış açısını değiştirmek, dünyayı algılama alışkanlıklarını değiştirmek, aynı olayda farklı şeyler görebilmek, farklı seçeneklere açık olmaktır. Eğer mevcut bakış açısıyla olaylar kötüye gidiyorsa, belki de yapılması gereken bir an önce yeni bir anlayışa geçmektir. Bakış açısını değiştirmek, çözümsüz gibi görünen, kördüğüm olmuş sorunları ortadan kaldırabilir, yeni fırsatlar ve yeni umutlar getirebilir. Ortadoğu bölgesinde bakış açısını değiştirmek, makus talihi değiştirmek, bölgeyi karıştırmak isteyenleri üzmek, barışa ve refaha giden yolda birbirine karşı olmak değil, birlikte hareket etmektir.

Son 200 yıldır bilinçli yaratılan kaos ortamında, kan ve gözyaşına boğulan Ortadoğu ve çevresinde, her şeyi çıkarlar etrafında oluşturan ulus-

Sorunların çözülemediği durumlarda bakış açısını tekrar gözden geçirmek gerekiyor. Bakış açısını değiştirmek, dünyayı algılama alışkanlıklarını değiştirmek, aynı olayda farklı şeyler görebilmek, farklı seçeneklere açık olmaktır.

lararası sistem, yeryüzünü ele geçirmek maksadıyla, insanı ve insancıl değerler yanında ilahi emirleri de bir tarafa bırakmıştı. Günümüzde ise Ortadoğu ve çevresinde yaşananlar değerlendirildiğinde, tutarsızlık, çelişkiler, hatalar ve kararsızlıklar yanında; kuruntular ve hissedilen korkular artık kendini iyice belli ediyor. İsrail ibadet edenlere, sivil halka ve çocuklara en ağır silahlarla saldırıyor, yakıp yıkıyor, öldürüyor. Bazılarına göre güce sahip olmak farklı anlaşılıyor, güce sahip olan her şeyi yapabileceğine inanıyor. Oysa güç, adalet ve gönülleri kazanmakla kazanılıyor. Dolayısıyla bu bölgede güç hiçbir şeyi çözmediği gibi, direnci daha

da artırıyor. Gücü kullanan giderek tükeniyor. Böylesi bir ortamda, mevcut güç dengelerinde bir değişim yakın görünüyor. Yaratılmak istenilen kaos ve bunalım ise giderek yerini, artık geleceği iyice belli olan yeni dengelere bırakacak gibi gözüküyor.

19.yüzyılın başlarında Osmanlı-Mısır ortak Donanmasının Navarin'de yakılması ile Akdeniz ve civarında oluşturulan güç boşluğu, planlandığı şekilde sömürü coğrafyalarının adım adım ele geçirilmesine imkân sağlamıştı. Yine de bu coğrafyaların kolayca ele geçirilmesi ve dahası az bir kuvvetle elde tutulması için, yüzlerce yıl birlikte huzur içinde yaşamış halkların birbirine düşürülmesi de gerekiyordu. Bu maksatla bölgedeki bazı halklara ele geçirilmesi mümkün olmayan büyük hayaller vaat edildi, her şeyin daha iyi olacağı inancıyla ayaklandırıldı, komşularıyla aralarına kan davaları sokuldu, düşmanlık okul müfredatlarına eklenerek yeni nesiller zehirlendi, sonra da bunlar sık sık hatırlatılarak toplumlar geri dönülemez şekilde travmaya sokuldu. Böylelikle, bölge halkı birbirine düşürülmek suretiyle kontrol edilen ve kaynaklarına el konulan bir alan yaratıldı. Ancak ortada bir şey yok. Bu coğrafyalar o günden beri huzursuz. İşte bu nedenle günümüzde Ermenistan'da Ermeniler kendi kendilerini bitiriyor, Yunanlılar yaratılan sahte Türk korkusuyla ülkesini üslerle dolduruyor, halkı ekonomik sıkıntıdayken demode olduğu kesinleşen silah sistemlerine milyarlar yatırıyor, pahalı tatbikatlar yapıyor, on binlerce adayı çaresizce korumaya çalışıyor. İsrail ise hesapsız ve kontrolsüz bir şekilde bölgeyi tanzim ediyor, Filistinlilerin ve dinlerin kutsal değerlerine saldırarak ateşle oynuyor. Diğer taraftan İran, bölgeyi bölmek için bir maşa olarak kullanılmak isteniyor. Böyle bir kaos ortamında, mevcut resmin aldatıcı görünümünün arkasındaki olayları sezecek ve yeni bir bakış açısını yakalayacak filozof akıllara ihtiyaç var gibi.

Eski CIA mensubu Michael Scheuer 2005 yılında verdiği bir mülakat esnasında, "Bir çıkmazın içindeyiz, bir Sünni-Şii savaşı tam da ihtiyacımız olan şey." demişti. Bazı ülkelerin bu bölgelere ilişkin planları olduğu zaten gizli değildi. Asıl ilginç olan, daha bu açıklamadan yıllar önce İran'dan destekleyici açıklamaların birbiri ardına gelmesiydi. Eski İran Cumhurbaşkanı Haşimi Rafsancani, 2002 yılındaki Tahran Cuma Hutbesinde: "Eğer İran Ordusu olmasaydı, Amerikalılar Afgan bataklığında boğulur giderlerdi." demişti. İran Cumhurbaşkanı Yardımcısı Ali Abtahi ise 15 Ocak 2004 tarihinde: "Eğer İran olmasaydı Kabil ve Bağdat bu kadar kolay düşmezdi" şeklinde beyanat verdi. İranlı yöneticilerin birbiri ardına ABD'ye yardımcı olduklarını gururla beyan etmeleri bitmedi. Eski Cumhurbaşkanı Muhammed Hatemi de 2019 yılında yayımlanan hatıralarında "Biz olmasaydık ne ABD ne de İngiltere Irak'ı işgal edebilirdi. Yolu biz açtık." diyordu. Yine İran da Cumhurbaşkanlığı yapmış Ahmedinejad da "Biz Afganistan ve Irak'ın işgal edilmesinde Amerikalılara yardım ettik" demişti.

İran, Ermenistan'ın Azerbaycan'ın Karabağ'daki topraklarını işgali karşısında da sessiz kalmıştı. Azerbaycan işgal altındaki topraklarını kurtarırken, İran'ın buna destek olmamasına tepki gösteren İranlı bir akademisyen şöyle diyordu: "İran, tarih ve coğrafyadan kopuk bir şekilde bir ırka hapsolmuş bakış açışına saplanma talihsizliğini yaşıyor. Cumhurbaşkanı Ruhani tüm İranlıların vicdanının temsil etmeli ve 519 yıl önce İran'ı kuran Azerbaycan halkının duygularını hissederek, Karabağ şehitleri için ağıtlar yakmalıydı. İran hakkaniyet gereği Azeri Türk vatandaşlarının yanında olmalı ve tarihi temellere dayanarak, Dağlık Karabağ'ın Bakü'ye ait olduğu konusunu desteklemelidir."

İran'lı yöneticilerin tarihi, dini ve kültürel gerçekleri bir tarafa bırakarak, bölge dışındaki güçlerin planlanmış oyunlarının bir parçası haline gelmesi bu ülkeye bir şey kazandırmadığı gibi giderek her şeyi İran için daha da kötü hale getirdiği görülüyor. Aynı husus Ortadoğu ve çevresinde; Yunanistan, Ermenistan gibi birçok ülke için de geçerli. Kendi gerçeklerine göre değil de yaratılan bir travma ile başkalarının planlarının bir parçası olan bazı devletler, Psikiyatrist Gustav Jung'un araştırmalarında vurguladığı gibi kendi rüyalarını bile göremez hale geliyor.

Bu devletlerin yöneticilerinin, "bunca yıl sonra elimizde ne var" diye sormaları ve "Pirus Zaferi" kavramını hatırlamaları gerekiyor. Her iki dünya savaşında da galipler arasında yer almasına rağmen İngilizler, süper güç olma konumlarını kaybetmişti. Yale Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Tarihi Profesörü, Paul Kennedy bu galibiyetleri "kazandığını sanırken kaybedenler" anlamında, "Pirus Zaferi" olarak niteler. Bu bölge üzerinde yıllardır oyun oynayanlar kaybediyor.

Pirus (MÖ 318-MÖ 272), İsken-

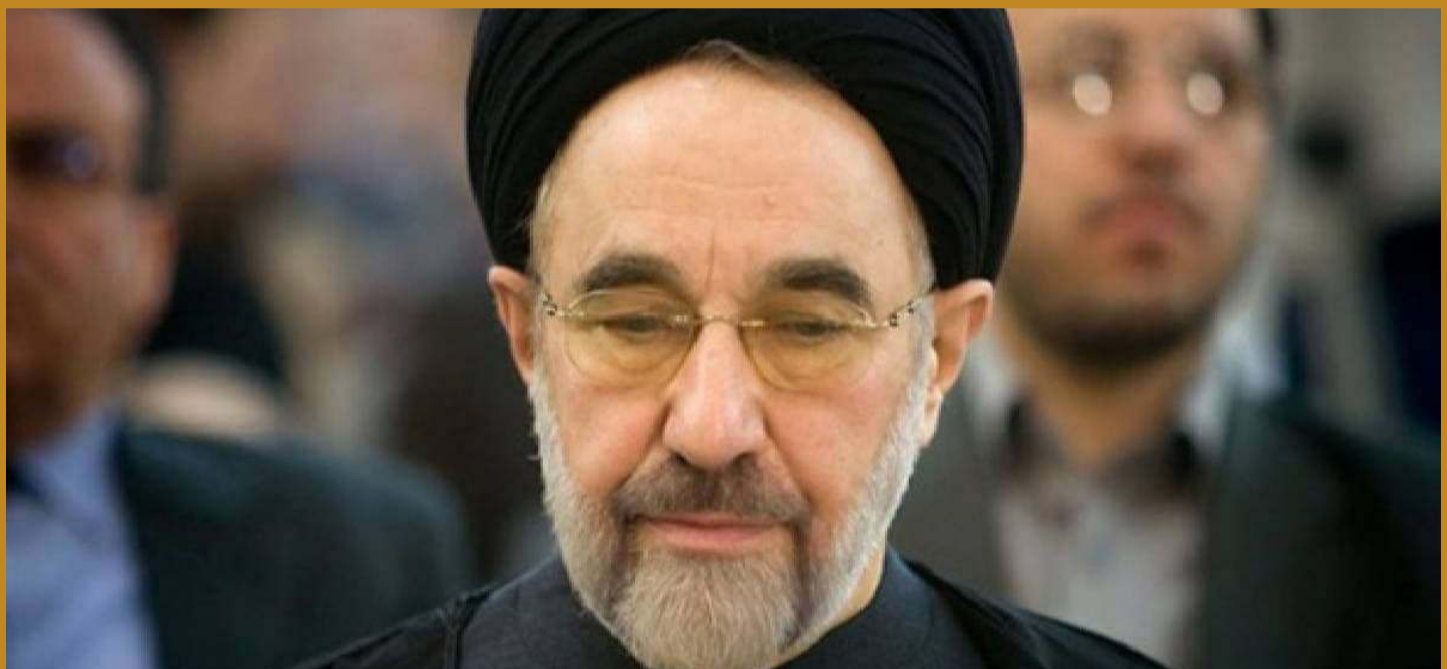
Bölge halkları ve ülkeleri dost olabilirse, dünya barışına hizmet edecek büyük bir güç ortaya çıkar" şeklindeki açıklaması, eğer samimiyet taşıyorsa, geç kalmasına rağmen bir paradigma ve bakış açısı değişikliğine işaret ediyor.

der'in ölümünden sonra, bugünkü Yunanistan'ın Mora Yarımadası kuzeyindeki Epir Bölgesinde (Günümüzde Arnavutlukların çoğunlukta olduğu) bir krallık kurmuştu. MÖ 280 yılında Roma'ya saldırdı ve kazandı. Ancak kendisinin kayıpları da çok fazlaydı. Zaferini kutlamaya gelenlere şöyle demişti: Böyle bir zafer daha kazanırsak biteriz.

Artık bu bölgelerin gerçek sahiplerinin kendi hikayesini yazma zamanı. Paradigma, değerler dizisi ve genel anlamı ile "dünya bakışı" anlamına gelir. Ortadoğu ve civarında kısa vadede bir paradigma değişimi yaşatacak entelektüel bir birikimin olup olmadığı zamanla anlaşılacak. Ancak görünürde değişime yönelik kuvvetli emareler var.

Bazı güçleri anlamlandırmada sıkıntı çekerken, acaba bazıları bu güçlerin kendilerini sınırlı bir süre desteklemesinin, bir oyun olduğunu anladılar mı? Bunu şimdilik bilmiyoruz, ancak eski İran Cumhurbaşkanı Ahmedinejad'ın, daha önceki açıklamalarının tersine, "İran, Türkiye ve Suudi Arabistan birlik içinde hareket ederse bölgenin çehresi değişir. Bu üç ülke arasında ortak paydalar, ihtilaflı oldukları konulardan onlarca kat daha fazladır. Bölge halkları ve ülkeleri dost olabilirse, dünya barışına hizmet edecek büyük bir güç ortaya çıkar" şeklindeki açıklaması, eğer samimiyet taşıyorsa, geç kalmasına rağmen bir paradigma ve bakış açısı değişikliğine işaret ediyor. Türkiye ve Mısır arasında yeniden başlayan ilişkiler ise bu bölgeyi birbirine düşürerek yönetmeye devam edenleri rahatsız ediyor. Şimdi şüphesiz bundan sonra kısa vadede, Ortadoğu'da böyle bir işbirliği ortamının oluşmasını önleme çalışmalarını göreceğiz. Her yönden ve güçleri yettiğince huzur ortamını ve kardeşlerin buluşmasını engellemeye çalışacaklar. Ancak, bu çabalar sonuçsuz kalacağı gibi, Ortadoğu'nun on binlerce yıllık kadim geleneği içinden yetişmiş bilge insanları, bu zorlukların üstesinden gelmeyi başaracaklardır. Bu anlamda bölgenin kültürel derinliğinin bulunduğuna şüphe yoktur.

Yaşanan acıların ortasında, artık değişim ve Ortadoğu ve çevresine barışı getirme zamanı. Bu anlayış, er ya da geç belirtilen ülkeler yanında, Yunanistan ve Ermenistan benzeri diğer ülkelerde de kabul görecek, bazıları ise belki biraz üzülecek. Kısacası, bakış açımızı biraz değiştirebilsek, kim bilir ne güzellikler gelecek başımıza.

1

Adana Demirspor 26 YIL SONRA Süper Ligde

Adana'nın Lacivert-Mavili temsilcisi Demir Spor, TFF 1. Ligde averajla şampiyon olarak taraftarlarının Süper Lig hasretini giderdi. Daha önce 1972-1973, 1986-1987, 1990-1991 ve 1993-1994 sezonlarında Süper Lig'e yükselmeyi başaran Adana Demir Spor, 1994-1995'ten beri Süper Lig'den uzakta kalmıştı.

2

Adana Demirspor, şampiyonluğa Samet Aybaba'nın teknik direktörlüğünde ulaştı. Aybaba, Demir Spor 26 sene önce Süper Lig'e veda ettiği sezonda da Lacivert Mavili takımı çalıştırıyordu.

1954 Türkiye Futbol Şampiyonluğunu kazanan Adana Demirspor'luları Beden Terbiyesi Umum Müdürü Bay Cemal Afşar'dan Kupalarını alırken

3

Türkiye'nin köklü kulüplerinden Adana Demirspor'un 1954 Türkiye Şampiyonluğu da var. Çukurova birincisi olarak katıldığı finallerde şampiyon olmayı başarmışlardı.

4

Adana Demirspor'un 1971-72 sezonundaki on birinde Fatih Terim de yer alıyordu. O zamanki adıyla 2. Ligde (Şimdi TFF 1. Lig) grubunda üçüncü olan bu takım bir sezon sonra Süper Lig'e yükselmişti.

5

Fotoğrafta, Adana Demirspor'un 1973-74 sezonunda Süper Lig'de sekizinci olan kadrosu görülüyor.

6

Adana Demirspor'un Süper Lig'de altıncı olmayı başaran 1981-82 sezonu kadrosu görülüyor.

7

Adana Demirspor'un 1993-94'te TFF 1. Ligden Süper Lig'e yükseldiği sezonda Aydınspor maçındaki gol sevinci görülüyor.

BU
ALANA
REKLAM
VERMEK
İÇİN

yedi24dergi@gmail.com

Gücü yüreğinde yazıyorsak aşkımızdan

GELECEK SAYIDA BULUŞMAK ÜZERE

YEDİ 24

TÜRKİYE'NİN İLK DİJİTAL AKTÜEL HABER DERGİSİ